

สำเนา

พระราชโองการ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่
ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ณ ห้องประชุม จักร บัญมาถ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
วันอาทิตย์ที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๓๓

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม
ให้ข้าพเจ้ามาปฏิบัติพระราชกรณียกิจแทนพระองค์ ในพิธีพระราชทานปริญญา-
บัตรของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในวันนี้ ขอแสดงความชื่นชมกับ
บัณฑิตที่ได้รับเกียรติและความสำเร็จในการศึกษาทุกคน ทั้งขอขอบใจสถาบัน
เป็นอันมาก ที่มอบปริญญาพัฒนบริหารศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์แก่ข้าพเจ้า

น่ายินดีอย่างยิ่งที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีความเจริญยิ่งขึ้นมา
ครบ ๒๕ ปีบริบูรณ์ในวันนี้ และทางสถาบันจัดการเฉลิมฉลองขึ้นเป็นพิเศษ
เหตุสำคัญที่เฉลิมฉลองกัน น่าจะมีใช้เพราะสถาบันมีอายุยืนยาวอย่างเดียว แต่
น่าจะเป็นเพราะสถาบันได้ทำหน้าที่มีผลเด่นชัดมากมาย ซึ่งได้อำนาจประโยชน์
แก่การสร้างสรรค์จรดงสังคมและพัฒนาประเทศอย่างใหญ่หลวง ด้วย

บัณฑิตทั้งหลายผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอื่นได้ชื่อว่ามีความเป็นเลิศ
ไม่ค้นบริหารการพัฒนาแห่งนี้ ย่อมเป็นกำลังสำคัญที่จะเข้ารับช่วงงานพัฒนา
ประเทศในกาลต่อไป ไม่ว่าท่านจะปฏิบัติงานในภาคราชการหรือภาคเอกชนก็ตาม
ในฐานะที่เป็นผู้ได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดีด้านงานพัฒนา ซึ่งมีจุดหมายหลัก

(๖)

อยู่ที่การสร้างหรือนำความเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมทั้งปวงรณามาสู่สังคมและประเทศชาติ ข้าพเจ้าใคร่ขอฝากเรื่องสำคัญไว้ให้นำไปพิจารณากันอย่างจริงจังสักเรื่องหนึ่ง คือ บ้านเมืองของเราได้ผ่านยุคสมัยของการพัฒนาผดด้วนานับในยุคนั้น ๆ เราพัฒนาขึ้นได้อย่างสะดวกง่ายดาย เพราะมีโอกาส ฝรั่ง และสถานที่ให้เลือกทำเต็มที่ ปัญหาในขณะนั้นจึงอยู่ที่ว่า เราจะมีกำลังความสามารถและทรัพยากรเพียงพอจะทำกันได้อหรือไม่เท่านั้น มาถึงยุคนี้ ปัญหากลับเปลี่ยนแปลงไปเป็นตรงกันข้าม คือ เรามีทรัพยากร มีประสบการณ์ มีขีดความสามารถในการพัฒนาอยู่เพียบพร้อม แต่โอกาสและสถานที่ที่จะทำการพัฒนานั้น มีจำกัดมาก การคิดทำโครงการพัฒนาใด ๆ ขึ้นมาในบัดนี้จะไม่ให้เป็นการรังแกสภาพธรรมชาติ ไม่ให้ก่อเกิดความเสื่อมโทรมแก่สิ่งแวดล้อม ไม่ให้รุกรานหรือเบียดเบียนสาธารณสถานโบราณสถาน หรือไม่ให้กระทบกระทั่งกับชาวบ้านและแม้กับนักพัฒนาด้วยกันเองนั้น เป็นเรื่องกระทำได้ยากเย็นที่สุด ความรุนแรงของปัญหามลภาวะกีด ความเสื่อมโทรมหรือการสูญหายไปโดยสิ้นเชิงของทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนโบราณสถานและโบราณวัตถุอันเป็น สมบัติล้ำค่าจากบรรพบุรุษของเราก็คือ ควรจะเป็นเครื่องสะกิดเตือนนักพัฒนายุคปัจจุบันให้รำลึกได้ว่า ไม่มีโครงการพัฒนาใด ๆ ที่จะคิดทำกันได้ง่าย ๆ อีกต่อไปแล้ว และการพัฒนาในยุคนี้นิยมมีผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ ฉะนั้นนักพัฒนาที่ดีจึงควรศึกษาสิ่งเหล่านี้ให้ทราบชัด ทั้งจะต้องตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและมรดกของชาติให้มากขึ้น จนเห็นว่าการอนุรักษ์สิ่งเหล่านี้มิได้เป็นอุปสรรคเครื่องกีดขวางการพัฒนาแต่ประการใด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็ว่า นักพัฒนาที่ดี ไม่เพียงแต่จะต้องรับฟังความคิดเห็นของนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมเท่านั้น แต่จะต้องมีวิญญาณของนักอนุรักษ์ที่ดีในตนเองด้วย

(๓)

ในพระปรมาภิไธยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขออวยพรให้บัณฑิต
ทุกคนประสบความสำเร็จในชีวิต มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
มีความเข้มแข็ง รอบคอบ และเที่ยงตรง ที่จะดำเนินงานของตน ๆ ให้บรรลุ
ปณิธานที่ดีที่ชอบ และให้สามารถบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองได้
ตามความตั้งใจทุก ๆ ประการ

สำเนาถูกต้อง

สมศักดิ์ จตุรภัทร

(นายสมศักดิ์ จตุรภัทร)

สำนักพระราชเลขานุการ

๑ เมษายน ๒๕๓๓